

men hvad gør hun? Pigen fortæller, at hun risede hende og puttede hende i mørk Arrest, hvor hun blev holdt 6 Dage. Er det, maa jeg spørge det ærede Medlem for Kellerup, ikke en meget væsentlig Anklage mod Lederen af et Børnehjem? En lille Pige løber fra en Husbond, som har slaaet hende paa det blottede Legeme, og som, efter hvad der er oplyst i Forhørene og efter Pigens Udsagn, har opført sig sjofel mod hende, hun løber bort, tilbage til „Hebron“, som er hendes Hjem, og der bliver hun for det første riset og kommer derefter 6 Dage i Arrest. Det er jo meget værre end, hvad jeg har skrevet og sagt. Jeg har indskrænket mig til at sige, at det er sket, at Pigerne have faaet Ris, naar de løbe bort fra deres Husbond, men jeg har ikke vidst, at noget saa groft og stygt har fundet Sted som, at Fru Bransholm efter Risningen lader vedkommende Pige være indespærret i 6 Dage. Det har vist sig, at Tilstanden var værre end min Anklage paa dette Punkt. Spiller det da slet ingen Rolle?

Der var en lille Pige, som hed Monika. Det er blevet oplyst i Forhørene, at det er fuldstændig korrekt, naar jeg har erklæret, at fra det Tidspunkt, da Monika blev syg og erklærede, at hun ikke kunde holde ud at gaa til Kartoffeloptagningsarbejde, til den Aften, hun døde, hentes der ingen Læge. Det oplyses i Forhøret, at der var søgt Læge til Monika 2—3 Maanedere forinden, men Lægen har ikke været hentet. Da Fru Bransholm en Dag siger til Monika: Du skal gaa med ud i Kartoffelageren, og Barnet svarer, at hun er syg, betegner Fru Bransholm det som Skaberi. Da hun nu ikke kan følge med de andre ved Arbejdet i Ageren, siger Fru Bransholm til en Pige: Gaa ned og hent hende. Pigen henter hende op, og saa rusker Fru Bransholm hende i Armen og siger, at det er Skaberi. Saa faar Pigen Lov til at gaa hjem, men skønt hun er meget syg, og skønt hendes Lidelser vække Medynk saavel hos Pigerne som hos Folk, der komme der, hentes der ikke nogen Læge, og først en Aften, da Fru Bransholm var rejst til Ringkøbing med en lille Pige, der hed Ingrid Glans, hentede man Læge til Monika.

Her er talt om de mærkelige Vidnesbyrd, som visse af Pigerne havde afgivet, og hvor uoverensstemmende de vare, men Doktor Larsen har ogsaa afgivet galt Vidnesbyrd eller forskellige Vidnesbyrd. Efter at han har afgivet Vidnesbyrd i denne Sag, tilstiller han nogen Tid senere Overrets-

assessor Schrøder følgende Brev: „Hr. Overretsassessor Schrøder! I den Forklaring, som jeg i Retsmødet her i Byen afgav angaaende Monikas Død paa „Hebron“, er der en Fejl, som jeg ønsker at berigtige. Jeg havde forleden Besøg af Hr. og Fru Ebbensgaard, og vi talte da om Monikas Død. Jeg omtalte, at, saa vidt jeg mindedes, døde Monika, medens jeg var hos hende, saaledes som jeg forklarede i Retsmødet. Men da erklærede min Hustru, at hun aldeles bestemt huskede, at jeg, da jeg Monikas Dødsdag Kl. 10 Aften kom hjem, svarede hende paa Spørgsmaal om, hvorledes Monika havde det, at „Monika vilde dø i Løbet af Natten.“

Straks min Hustru mindede mig om dette Svar, kunde jeg ogsaa huske, at jeg havde udtalt mig saaledes, og det gik op for mig, at Monika ikke døde, da jeg ved 8-Tiden var hos hende, og hun kastede Blod op, men at hun da kun faldt afmægtig tilbage i Sengen. Ærbødigst V. A. C. Larsen.“

Denne Begivenhed ligger ikke et Aar tilbage i Tiden; men alligevel viser det sig, at en Læge, der fører Journal — og det gør jo en Læge — ikke husker det rigtige. Hvis ikke tilfældigvis hans Kone havde mindet ham derom, og hvis ikke tilfældigvis Godsejer Ebbensgaard og hans Kone havde været dér i Besøg, havde Lægens Erklæring og Forklaring i Retten staaet som det rigtige. Og saa undrer man sig over, at der af Pigerne er afgivet forskellige Forklaringer angaaende visse Enkeltheder.

Der er en anden Anklage, jeg har rettet, og det er den, at Fru Bransholm ikke een Gang, men flere Gange for Resten — det er oplyst af Forhørene — har ladet Pigerne rise, og at hun endog en Gang har ladet 12 Piger rise, fordi de have talt om at løbe væk. Jeg omtalte i Gaar, at det var egentlig ikke nogen større Forseelse hos Pigerne, at de følte Hjemve, navnlig naar de vare paa en saadan Anstalt. Men hvad gør Fru Bransholm? Efter sin egen Tilstaaelse stiller hun dem Valget imellem at faa Ris eller ikke at komme med paa den næste Udflygt, og saa foretrække Pigerne at faa Ris. Hvor er det betegnende for, hvorledes Pryglene have forhærdet og forraaet disse Piger. Og saa sker det da, Afrisningen finder Sted for de 12 Pigers Vedkommende, een for een, og de se alle paa, at hver enkelt bliver afriset. Denne Scene, som jeg har fremstillet i mit Blad og paa Møder, er fuldkommen rigtig, men det ærede Medlem fra Kellerup synes naturligvis, at det ikke